

23ns PREMIS eduCAC.

Categoria A: centres educatius.

Educació secundària obligatòria i cicles de formació professional bàsica.

LA BODA.

Una adaptació llibre de Bodas de sangre.

Docent: Sonia Martínez Megía.

Centre educatiu: Institut Joanot Martorell

Etape educativa: 4t d'ESO

Curs acadèmic: 2025-2026

1. RESUM DE L'EXPERIÈNCIA.....	1
1.1. Descripció breu de l'objectiu.....	1
1.2. Descripció breu del context en què es desenvolupa.....	3
1.3. Descripció breu del contingut.....	4
1.4. Recursos humans i material complementari.....	4
2. JUSTIFICACIÓ DEL PROJECTE.....	5
2.1. Antecedents en projectes audiovisuals.....	5
2.2. Context. Centre educatiu.....	6
2.3. Context pedagògic.....	7
2.4. Descripció del projecte.....	8
2.5. Fases del projecte i temporització.....	9
3. OBJECTIUS D'APRENENTATGE.....	10
3.1. Objectius didàctics del projecte.....	10
3.2. Vinculació amb les competències específiques (LOMLOE).....	11
3.3. Vinculació amb els criteris d'avaluació:.....	11
3.4. Instruments d'avaluació:.....	12
4. VINCULACIÓ AMB LES COMPETÈNCIES CLAU I ELS CRITERIS D'AVALUACIÓ LOMLOE.....	13
4.1. Competències clau desenvolupades.....	13
4.2. Relació amb els criteris d'avaluació de Llengua castellana i literatura	14
5. IMPACTE I RESULTATS OBSERVABLES.....	14
6. CONCLUSIONS I TRANSFERIBILITAT.....	15
7. ANEXOS:.....	17
7.1. Cartell del projecte.....	17
7.2. Guió:.....	18
7.3. Crèdits:.....	41

1. RESUM DE L'EXPERIÈNCIA

1.1. Descripció breu de l'objectiu.

La realització d'un **projecte audiovisual de manera col·laborativa** entre alumnat de diferents grups de 4t d'ESO de l'institut Joanot Martorell d'Esplugues de Llobregat s'emmarca en un **enfocament plenament competencial de la matèria de llengua castellana i literatura**, d'acord amb els principis pedagògics establerts per la LOMLOE.

El migmetratge que presentem ha sigut el producte final d'un projecte que ha tingut com a finalitat principal **afavorir la funcionalitat dels aprenentatges**, la **transferència dels coneixements a situacions reals** i el desenvolupament progressiu de l'**autonomia de l'alumnat en el seu procés d'aprenentatge**.

Aquest plantejament s'ha concretat mitjançant la **integració de sabers** de diferents àmbits i matèries, tant a través de la transversalitat curricular com de la connexió entre **continguts conceptuals, procedimentals i actitudinals**, afavorint així un aprenentatge significatiu i globalitzat. El projecte s'ha articulat com una **situació d'aprenentatge complexa**, en la qual l'alumnat ha pogut aplicar coneixements diversos en un context real, proper i motivador.

L'objectiu fonamental ha estat **dissenyar un procés d'aprenentatge basat en la pràctica**, que permetés a l'alumnat afrontar reptes de **complexitat creixent**, prendre decisions, resoldre problemes i assumir responsabilitats reals dins d'un projecte col·lectiu com era fer una adaptació d'una obra de teatre en llenguatge audiovisual.. Aquesta experiència pràctica ha estat clau per a la **consolidació dels aprenentatges** adquirits a les diferents matèries i per al desenvolupament de competències transferibles a altres contextos acadèmics i vitals.

Els objectius plantejats a l'inici del projecte van ser:

- Adquirir nocions bàsiques del **llenguatge audiovisual** i cinematogràfic.
- Ampliar i utilitzar de manera adequada **vocabulari específic** relacionat amb la cultura audiovisual.
- Desenvolupar la **competència comunicativa i audiovisual**, amb especial atenció al cinema com a llenguatge expressiu.

- Fomentar la **responsabilitat i l'autoregulació** de l'alumnat en el seu propi aprenentatge.
- Participar activament en **dinàmiques de debat, reflexió i anàlisi crítica** d'obres literàries i de les seves adaptacions audiovisuals.
- Desenvolupar una **mirada crítica i conscient** davant dels productes audiovisuals i dels diferents gèneres cinematogràfics (sobretot la parodia).
- Potenciar la **creativitat**, tant des del rol d'espectador com des del de creador.
- Dur a terme un **projecte audiovisual col·lectiu** dins del centre educatiu, com a producte final integrador.

Tots aquests objectius es van assolir de manera satisfactòria i, en molts casos, **es van superar les expectatives inicials**. L'alumnat va treballar de manera autònoma amb un alt grau d'implicació, motivació i compromís, entenent que es tractava d'un projecte cooperatiu en què el treball individual tenia una incidència directa en el resultat col·lectiu.

A més, es va generar un fort **sentit de pertinença al grup**, basat en la col·laboració, l'ajuda mútua i la coresponsabilitat. Durant els assajos i els rodatges, l'alumnat va assumir rols

diversos, va donar suport als companys i va participar activament en la resolució de dificultats, desenvolupant així competències personals i socials fonamentals.

1.2. Descripció breu del context en què es desenvolupa.

La boda. Una adaptació libre de *Bodas de sangre* és el producte final d'un projecte educatiu desenvolupat a la matèria de Llengua castellana i literatura de 4t d'ESO a l'Institut Joanot Martorell durant el curs 2025-2026. Aquesta experiència neix amb la voluntat d'apropar l'alumnat a la literatura com a forma d'expressió viva i significativa, capaç de despertar emocions i d'esdevenir motor de creació artística.

El treball a l'aula es va iniciar amb la lectura compartida i l'anàlisi de l'obra teatral *Bodas de sangre* de Federico García Lorca, fet que va permetre a l'alumnat comprendre'n els

conflictes, els personatges i els temes universals. L'interès creixent per la història i la implicació mostrada al llarg del procés van propiciar que sorgís la proposta de transformar aquesta experiència lectora en un projecte audiovisual col·lectiu.

El guió de la pel·lícula és una reinterpretació lliure i paròdica de l'obra original, que manté l'essència del text lorquià però el trasllada a un llenguatge proper a l'alumnat. L'acció se situa en diferents barris d'Esplugues de Llobregat, espais quotidians per als participants i que esdevenen part fonamental del relat, convertint la pel·lícula en un reconeixement al territori i a la realitat que envolta l'alumnat.

L'Institut Joanot Martorell és un centre de màxima complexitat socioeconòmica, ubicat en un context que presenta importants dificultats socials i econòmiques i una elevada demanda d'atenció i intervenció municipal. Aquesta realitat es tradueix sovint en mancances materials i d'oportunitats per a una part de l'alumnat. Tanmateix, el desenvolupament del projecte ha evidenciat que aquestes dificultats es veuen compensades per una gran capacitat creativa, una forta motivació i un alt grau de compromís per part dels estudiants, així com per la implicació activa de la comunitat educativa.

El centre acull alumnat procedent de múltiples països, cultures i confessions, fet que converteix la diversitat en un tret identitari de l'institut. El respecte, la convivència i la valoració d'aquesta pluralitat, principis recollits en el Projecte Educatiu de Centre, es manifesten de manera clara en La boda, una producció col·lectiva que reflecteix la riquesa

humana del nostre entorn i posa de manifest el paper de la cultura i l'educació com a eines de cohesió social.

1.3. Descripció breu del contingut

La idea inicial del projecte va sorgir amb la voluntat de dotar d'un enfocament artístic la lectura obligatòria de Llengua castellana i literatura de 4t d'ESO, Bodas de sangre. Després d'una lectura dramatitzada a l'aula, es va obrir un procés de reflexió col·lectiva sobre la possibilitat de transformar aquesta experiència lectora en un projecte creatiu vinculat a la tragèdia treballada.

En aquest context, un grup d'alumnes va proposar elaborar una adaptació en clau paròdica de l'obra, proposta que va ser acollida com a punt de partida per ampliar el treball literari cap a l'àmbit audiovisual. A partir d'aquí, es van introduir i treballar diversos conceptes propis del llenguatge cinematogràfic, així com l'anàlisi de fragments d'adaptacions literàries al cinema, amb una atenció especial al gènere paròdic com a recurs expressiu (al guió, als efectes especials, al vestuari i fins i tot als títols de crèdit).

Fruit d'aquest procés de diàleg, aprenentatge i creació compartida, va anar prenent forma una idea inicial que es va concretar en l'elaboració d'un guió i, posteriorment, en la realització del migmetratge que es presenta com a resultat final del projecte.

1.4. Recursos humans i material complementari.

En el projecte han participat un total de nou alumnes, majoritàriament procedents de dos grups de 4t d'ESO de la matèria de Llengua castellana i literatura. Entre l'alumnat implicat hi ha estudiants amb ritmes d'aprenentatge adaptats, fet que ha permès desenvolupar el projecte des d'una perspectiva inclusiva, atenent la diversitat i garantint la participació activa de tot l'alumnat.

L'alumnat participant és:

Daniel Aguilar, Abraham Cortés, Iker Díaz, Leo Grangel, Daniela Madrid, Smeep Singh, Nicoleta Stan, Ray Vergara i Leonel Zárate.

Els alumnes han assumit de manera progressivament autònoma les diferents tasques tècniques pròpies del procés audiovisual, com ara l'ús de la claqueta, la gestió del so, la

gravació de les escenes i el muntatge final. Així mateix, s'han encarregat de l'adaptació de l'obra literària al format de guió cinematogràfic, document que s'adjunta als annexos del projecte. Aquest treball ha afavorit el desenvolupament de competències relacionades amb l'autonomia personal, el treball cooperatiu i la competència digital.

Les gravacions es van dur a terme durant el mes d'octubre de 2025 en diverses localitzacions del municipi d'Esplugues de Llobregat, com ara el Parc de Can Vidalet, el Parc de la Solidaritat o la Parròquia de Santa Magdalena. L'ús d'aquests espais propers ha contribuït a reforçar el vincle entre el projecte educatiu i l'entorn social i cultural de l'alumnat.

Pel que fa als recursos utilitzats, la filmació es va realitzar amb una càmera Redmi 14C i el procés d'edició es va dur a terme mitjançant el programari Filmora 13. A més, es van incorporar eines d'intel·ligència artificial per a determinats processos creatius fent de les limitacions pròpies de la producció escolar esdevinguessin un element paròdic més. Es va utilitzar el programari Blender per a la creació i edició de continguts en 3D. Els recursos d'àudio emprats provenen de bancs lliures de drets, fet que ha permès treballar també aspectes relacionats amb l'ús responsable dels materials digitals. També hem utilitzat com a banda sonora algunes cançons amb drets que adjuntem al guió.

2. JUSTIFICACIÓ DEL PROJECTE

2.1. Antecedents en projectes audiovisuals

La boda. Una adaptació libre de Bodas de sangre és un migmetratge de 25 minuts 50 segons realitzat per un equip d'alumnes de 4t d'ESO de l'Institut Joanot Martorell d'Esplugues de Llobregat. El projecte s'ha desenvolupat com una situació d'aprenentatge dins la matèria de Llengua castellana i literatura durant el curs acadèmic 2025-2026, amb l'objectiu d'integrar la lectura literària, la creació artística i el llenguatge audiovisual en una experiència d'aprenentatge significativa.

L'origen d'aquest projecte es troba en experiències audiovisuals prèvies del centre, especialment en la participació continuada, durant els darrers tres cursos, en la iniciativa **Reimagina't**, impulsada per l'Observatori de les Dones en els Mitjans de Comunicació. Aquest programa promou la creació i difusió de vídeos realitzats per joves, adreçats a públic jove i lliures d'estereotips sexistes. El nostre centre hi participa de manera sistemàtica cada

curs amb alumnat de tots els nivells de l'ESO.

El nostre centre ha guanyat en tres ocasions el galardó del **Reimagina't**, premiant produccions audiovisuals participatives amb una mirada positiva cap a la diversitat de gènere i afectivosexual, així com promoure la formació de públics amb una visió crítica, activa i responsable dels mitjans de comunicació. En aquest marc, l'alumnat del nostre centre cada curs treballa conceptes bàsics del llenguatge audiovisual, com els diferents tipus de plans, els enquadraments, els moviments de càmera, els punts de vista, així com nocions de muntatge i il·luminació.

El curs 2022-2023 el grup de 1r d'ESO B del nostre institut va ser guanyador de la categoria 12-14 anys amb la peça [Parlem de sexualitats](#). El jurat ha valorat molt positivament que reflecteix la diversitat d'emocions, temes i processos al voltant de la sexualitat, tant en el contingut com en la forma de fer el vídeo. El mateix curs el grup de 3r d'ESO B, ha estat premiat per la peça [No sóc ella](#), en la categoria 14-16 anys.

Com a docent he participat en diversos projectes audiovisuals relacionats amb la literatura un dels quals, *Martín y Zakia una tragedia de amor y odio* va ser guardonat amb el premi **eduCAC** en qualitat de docent l'any 2016. Aquest va ser un projecte audiovisual desenvolupat de forma col·laborativa amb l'alumnat de cursos des de 3r d'ESO fins a 2n de batxillerat de l'institut Maria Aurèlia Capmany de Cornellà de Llobregat. Es tracta d'una adaptació actualitzada de Romeu i Julieta situat al barri de Sant Ildefons. El jurat va destacar la implicació de l'alumnat en tot el procés i l'adaptació de la història a la diversitat, les temàtiques i les característiques socials de l'entorn.

Com a docent de l'institut Maria Aurèlia Capmany l'any 2018 un curt anomenat ["Japón"](#) realitzat pel meu alumnat va resultar guanyador del concurs **'Cinema Ments Despertes'** del **Grup Som Via** per contribuir a eliminar l'estigma de les malalties mentals.

2.2. Context. Centre educatiu

Per al disseny i desenvolupament d'aquest projecte s'ha tingut en compte de manera prioritària l'entorn social i econòmic del centre, amb la voluntat de donar resposta a les diverses realitats de l'alumnat i d'adaptar el currículum de manera flexible dins del marc d'autonomia curricular. El projecte s'emmarca en el context educatiu de l'Institut Joanot Martorell, centre públic dependent del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, situat al municipi d'Esplugues de Llobregat.

L'Institut Joanot Martorell imparteix Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat, i es caracteritza per una elevada complexitat socioeconòmica del seu entorn. El centre acull alumnat procedent principalment de barris amb necessitats socials i econòmiques significatives, fet que condiciona tant les trajectòries educatives com les oportunitats de partida de molts estudiants. Aquesta realitat ha fet necessari desenvolupar pràctiques educatives flexibles, inclusives i adaptades a la diversitat de perfils presents a les aules.

La comunitat educativa del centre està formada per alumnat de múltiples nacionalitats, cultures i religions, amb una presència significativa d'alumnat d'origen immigrant. Aquesta diversitat constitueix un dels trets identitaris de l'Institut Joanot Martorell i esdevé un element central del seu Projecte Educatiu de Centre. Valors com el respecte, la convivència, la inclusió i la cohesió social orienten la pràctica docent i es reflecteixen de manera transversal en els projectes que es duen a terme, entre els quals s'inscriu *La boda*.

El centre està ubicat en un entorn urbà marcat per un nivell socioeconòmic baix i per una elevada demanda d'intervenció social i suport institucional. Les dificultats derivades d'aquest context —tant a nivell econòmic com social— incideixen directament en una part de l'alumnat. No obstant això, projectes com *La boda* han permès constatar que aquestes mancances poden veure's compensades per la creativitat, l'esforç, la implicació i el talent de l'alumnat, així com pel compromís del professorat i de la comunitat educativa en el seu conjunt.

La presència d'alumnat de procedències diverses suposa un repte constant en l'organització i en la resposta curricular del centre. En aquest sentit, el projecte *La boda* s'ha concebut com una eina educativa que permet donar veu a l'alumnat, reforçar el sentiment de pertinença al centre i posar en valor la diversitat com una riquesa col·lectiva. La participació activa dels estudiants en totes les fases del projecte ha afavorit la construcció d'una identitat compartida i ha contribuït a enfortir els vincles entre escola, entorn i comunitat.

2.3. Context pedagògic.

Des del punt de vista pedagògic, el projecte s'emmarca dins la matèria de Llengua castellana i literatura de 4t d'ESO, matèria troncal del currículum LOMLOE, i es concep com una situació d'aprenentatge orientada al desenvolupament de les competències clau, especialment la competència comunicativa, la competència digital, la competència personal, social i d'aprendre a aprendre, així com la competència ciutadana i cultural.

A partir de la lectura obligatòria de l'obra teatral *Bodas de sangre*, de **Federico García Lorca**, es proposa a l'alumnat la realització d'un projecte artístic que permeti aprofundir en la comprensió del text literari mitjançant una aproximació creativa i significativa. Aquesta proposta respon als principis de la LOMLOE, que promouen un aprenentatge contextualitzat, funcional i connectat amb els interessos i la realitat de l'alumnat.

És el mateix alumnat participant qui proposa reinterpretar l'obra teatral en format audiovisual i en clau paròdica, fet que afavoreix la implicació activa en el procés d'aprenentatge i potencia l'autonomia, la iniciativa personal i el treball cooperatiu. L'adaptació audiovisual permet, a més, treballar de manera integrada els sabers propis de la matèria —anàlisi de textos literaris, interpretació de personatges, ús expressiu del llenguatge— amb continguts vinculats al llenguatge audiovisual i digital.

El projecte es planteja, així, com una experiència d'aprenentatge competencial que connecta la literatura amb altres formes d'expressió artística, fomenta la creativitat i facilita la inclusió de tot l'alumnat, respectant els diferents ritmes i estils d'aprenentatge. D'aquesta manera, la proposta contribueix al desenvolupament integral de l'alumnat i reforça el sentit educatiu de la lectura literària dins del currículum de 4t d'ESO.

2.4. Descripció del projecte

Aquest projecte parteix de la necessitat de connectar els continguts de la llengua i la literatura castellanos amb els interessos de l'alumnat i amb els nous llenguatges audiovisuals propis de la societat digital actual. D'acord amb la LOMLOE, es promou un aprenentatge competencial, significatiu i contextualitzat, en què l'alumnat esdevé protagonista del seu procés d'aprenentatge.

La proposta integra la lectura, la comprensió i la interpretació de textos literaris amb la producció d'un **producte artístic en aquest cas audiovisual**, afavorint el desenvolupament de la competència comunicativa, digital, personal i social, així com el pensament crític i la creativitat.

2.5. Fases del projecte i temporització.

El projecte *La boda* es va desenvolupar seguint una seqüència progressiva de treball que va permetre a l'alumnat avançar des de la comprensió literària fins a la creació d'un producte audiovisual propi. En una primera fase, es va dur a terme la lectura guiada de *Bodas de sangre* amb el grup classe, incidint en la comprensió global del text, l'anàlisi dels personatges, els conflictes dramàtics i els principals temes de l'obra, així com en l'estudi dels recursos expressius propis del llenguatge teatral. Aquest treball va establir les bases literàries necessàries per a una posterior interpretació creativa.

Un cop finalitzada la lectura, es va obrir un espai de reflexió col·lectiva orientat a explorar possibles formes d'adaptació artística de l'obra. En aquest moment es van presentar referents audiovisuals, es van exposar els objectius del projecte i els criteris d'avaluació, i es van constituir grups de treball heterogenis. Fruit d'aquest procés de debat i motivació va sorgir la proposta de realitzar una adaptació audiovisual en clau paròdica.

Com a pas previ al treball de guionatge, es va visionar la versió cinematogràfica de Bodas de sangre dirigida per Paula Ortiz, La novia, posant l'accent en les similituds i diferències entre el text literari i la seva adaptació al llenguatge cinematogràfic. A partir d'aquesta anàlisi, l'alumnat va disposar d'un temps de reflexió sobre la proposta artística que volia desenvolupar. En el cas del projecte La boda, es va procedir a l'elaboració del guió literari i del guió tècnic, adaptant l'obra original al format audiovisual. Paral·lelament, es van distribuir els diferents rols (direcció, interpretació, càmera, so, muntatge, etc.) i es va planificar el rodatge, afavorint la presa de decisions col·lectives i l'organització del treball cooperatiu.

La fase de producció audiovisual va consistir en la gravació de les diferents escenes en localitzacions de l'entorn proper, aplicant de manera pràctica els coneixements adquirits sobre llenguatge audiovisual, enquadraments, tipus de plans, moviments de càmera i interpretació. Posteriorment, el material enregistrat es va editar mitjançant eines digitals accessibles, incorporant processos de muntatge, tractament del so i altres recursos expressius amb la finalitat d'aconseguir coherència narrativa i qualitat tècnica en el producte final. Aquesta fase va permetre aprofundir tant en la competència digital com en el treball col·laboratiu.

El projecte va culminar amb el visionat col·lectiu del migmetratge i una reflexió conjunta sobre el procés de treball i el resultat obtingut. Aquesta darrera fase va afavorir l'autoavaluació, la coavaluació i la presa de consciència dels aprenentatges assolits al llarg de tot el projecte.

Pel que fa a la temporització, el projecte es va desenvolupar al llarg de quatre setmanes, amb un total d'entre vuit i deu sessions de cinquanta-cinc minuts. La distribució temporal va incloure una sessió d'introducció i contextualització, cinc o sis sessions de desenvolupament del projecte (lectura, anàlisi, reflexió i guionatge), dues sessions destinades a la producció i edició audiovisual, i una sessió final de presentació i avaluació.

3. OBJECTIUS D'APRENENTATGE.

3.1. Objectius didàctics del projecte

Els objectius del projecte La boda s'alineen amb el currículum de la matèria de Llengua castellana i literatura de 4t d'ESO segons el marc establert per la LOMLOE, i tenen com a finalitat el desenvolupament de les competències específiques mitjançant una situació d'aprenentatge significativa, contextualitzada i avaluable. Són els següents:

1. Comprendre i interpretar de manera crítica una obra literària del patrimoni cultural, identificant-ne els personatges, els conflictes, els temes i els recursos expressius.
2. Reinterpretar una obra literària mitjançant un producte artístic propi, adequant el contingut al llenguatge audiovisual i adoptant una intencionalitat comunicativa concreta.
3. Expressar idees, emocions i continguts de manera clara i coherent, tant de forma oral com escrita, utilitzant registres adequats a diferents situacions comunicatives.
4. Utilitzar el llenguatge audiovisual com a eina d'expressió i comunicació, aplicant de manera funcional coneixements bàsics sobre plans, enquadraments, so i muntatge.
5. Desenvolupar estratègies de treball cooperatiu, assumint responsabilitats individuals dins d'un projecte col·lectiu.
6. Fer un ús responsable, crític i creatiu de les eines digitals en el procés de producció i edició del producte final.
7. Reflexionar sobre el propi procés d'aprenentatge, identificant els aprenentatges assolits i els aspectes de millora.

3.2. Vinculació amb les competències específiques (LOMLOE)

El projecte contribueix al desenvolupament de les següents competències específiques de Llengua castellana i literatura:

- CE1. Comprendre, interpretar i valorar textos orals, escrits i multimodals, amb atenció al seu contingut, forma i intencionalitat comunicativa.
- CE2. Produir textos orals, escrits i multimodals adequats a diferents situacions comunicatives, amb coherència, cohesió i correcció lingüística.

- CE3. Participar de manera activa i respectuosa en interaccions comunicatives, adoptant actituds de cooperació i escolta.
- CE4. Llegir, interpretar i valorar obres literàries com a font de plaer, coneixement i construcció de la identitat cultural.
- CE5. Crear produccions pròpies a partir de la reinterpretació de textos literaris, utilitzant diferents llenguatges i codis expressius.
- CE6. Utilitzar de manera crítica i responsable les tecnologies digitals per a la recerca d'informació, la creació de continguts i la comunicació.

3.3. Vinculació amb els criteris d'avaluació:

Els objectius del projecte permeten avaluar si l'alumnat és capaç de:

- Analitzar i interpretar una obra literària identificant-ne els elements essencials i el seu significat.
- Transformar un text literari en una producció audiovisual coherent amb el sentit de l'obra original.
- Produir textos orals, escrits i multimodals amb adequació, coherència i claredat expressiva.
- Aplicar coneixements bàsics del llenguatge audiovisual en la creació d'un producte propi.
- Participar activament en un projecte col·laboratiu, respectant els rols assignats i contribuint al treball del grup.
- Utilitzar eines digitals de manera segura, responsable i amb una finalitat educativa.
- Realitzar processos d'autoavaluació i coavaluació per prendre consciència dels propis aprenentatges.

3.4. Instruments d'avaluació:

RÚBRICA D'AUTOAVALUACIÓ DEL PROJECTE LA BODA

Matèria: Llengua castellana i literatura – 4t d'ESO (LOMLOE)

Tipus d'avaluació: Autoavaluació competencial

Aquesta rúbrica serveix perquè l'alumne/a reflexioni de manera crítica sobre el seu propi procés d'aprenentatge i la seva implicació en el projecte audiovisual, d'acord amb els criteris establerts i el marc competencial de la LOMLOE.

Nom de l'alumne/a: _____ Grup: _____

<u>Criteri</u>	<u>Molt alt</u>	<u>Adequat</u>	<u>Bàsic</u>	<u>A millorar</u>
<u>Comprensió de l'obra literària</u>	He entès profundament l'obra, els personatges i els temes.	He entès correctament el contingut principal.	He entès els aspectes bàsics.	He tingut dificultats de comprensió.
<u>Aportació creativa</u>	He aportat idees originals i significatives.	He aportat idees útils al projecte.	He participat de manera limitada.	He aportat poques o cap idea.
<u>Guió i planificació</u>	He contribuït activament al guió i a l'organització.	He col·laborat quan se m'ha demanat.	He participat poc en la planificació.	No he participat en aquesta fase.
<u>Ús del llenguatge audiovisual</u>	He aplicat correctament els recursos audiovisuals.	He utilitzat adequadament els recursos.	He utilitzat els recursos amb dificultats.	No he aplicat els recursos audiovisuals.
<u>Treball en equip</u>	He treballat de manera responsable i cooperativa.	He treballat bé amb el grup.	He tingut dificultats en el treball en equip.	No he col·laborat amb el grup.
<u>Responsabilitat i compromís</u>	He complert totes les tasques amb autonomia.	He complert les tasques assignades.	He necessitat recordatoris constants.	No he complert les tasques.
<u>Competència digital</u>	He utilitzat les eines digitals amb autonomia.	He utilitzat correctament les eines.	He necessitat ajuda freqüent.	No he sabut utilitzar les eines.

COAVALUACIÓ DEL PROJECTE LA BODA
Avalua amb sinceritat i respecte el treball del teu company/a o grup.

Nom: _____ A qui avalues (nom o grup): _____

Marca amb una x l'opció que millor descriu el teu treball durant el projecte.

Què valorem?	Molt bé	Bé	A vegades	Cal millorar
Ha participat en el projecte	Ha participat molt i sempre que calia	Ha participat força	Ha participat poc	Gairebé no ha participat
Ha complert les tasques	Sempre ha fet la seva part	Normalment ha complert	De vegades no complia	No ha complert
Ha treballat en equip	Ha ajudat i respectat el grup	Ha treballat bé amb els altres	Li ha costat treballar en grup	No ha col·laborat
Ha tingut bona actitud	Sempre ha estat respectuós/osa	Generalment correcta	Alguns dies no adequada	Actitud negativa
Ha aportat idees	Idees molt bones i originals	Algunes idees útils	Poques idees	No ha aportat idees
Ha utilitzat les eines digitals	Les ha utilitzat molt bé	Les ha utilitzat correctament	Ha necessitat ajuda	No les ha sabut utilitzar

Què ha fet millor el teu company/a o grup?

.....

Què podria millorar?

.....

Valoració global: ☐ Molt bé ☐ Bé ☐ Regular ☐ Cal millorar

4. VINCULACIÓ AMB LES COMPETÈNCIES CLAU I ELS CRITERIS D'AVALUACIÓ LOMLOE.

4.1. Competències clau desenvolupades

El projecte La boda contribueix de manera directa al desenvolupament de les competències clau establertes per la LOMLOE:

- Competència en comunicació lingüística (CCL): comprensió profunda del text teatral, expressió oral en la lectura dramatitzada i producció de guions i diàlegs amb correcció i intencionalitat comunicativa.
- Competència personal, social i d'aprendre a aprendre (CPSAA): participació activa, gestió emocional davant la lectura i el treball en grup, presa de decisions i autoavaluació del procés creatiu.
- Competència ciutadana (CC): reflexió crítica sobre els conflictes socials i humans presents a l'obra de Lorca i respecte per les diferents opinions dins el treball cooperatiu.
- Competència emprenedora (CE): planificació del projecte, organització del rodatge, resolució de problemes i iniciativa creativa.

- Competència digital (CD): ús d'eines digitals per a la gravació, edició i difusió responsable del producte audiovisual.
- Competència en consciència i expressió culturals (CCEC): reinterpretació creativa d'una obra clàssica, comprensió del patrimoni literari i expressió artística mitjançant el llenguatge audiovisual.

4.2. Relació amb els criteris d'avaluació de Llengua castellana i literatura (4t d'ESO)

El projecte s'alinea amb els criteris d'avaluació de la matèria, especialment en els aspectes següents:

- Comprendre, interpretar i valorar textos literaris significatius del patrimoni cultural, reconeixent-ne els elements temàtics i formals.
- Produir textos orals, escrits i multimodals coherents, cohesionats i adequats a diferents contextos comunicatius.
- Analitzar i comparar diferents llenguatges i formats expressius (teatral i audiovisual).
- Participar de manera activa i responsable en interaccions comunicatives, respectant les normes del treball col·laboratiu.
- Utilitzar estratègies de planificació, revisió i millora en la producció de textos i projectes creatius.

Aquest alineament garanteix que La boda no només sigui un producte artístic de qualitat, sinó també una evidència sòlida de l'assoliment dels aprenentatges competencials previstos en el currículum LOMLOE.

5. IMPACTE I RESULTATS OBSERVABLES.

El projecte *La boda* ha tingut un impacte clar i mesurable en el procés d'ensenyament-aprenentatge de l'alumnat de 4t d'ESO, especialment en els àmbits de la motivació, el clima d'aula i el grau d'implicació.

L'alumnat ha mostrat una actitud progressivament més positiva envers la lectura literària. La lectura dramatitzada ha reduït el rebuig inicial als textos clàssics i ha afavorit una aproximació emocional i vivencial a l'obra. Molts alumnes han manifestat espontàniament el desig de continuar la lectura més enllà de l'horari lectiu, fet poc habitual a l'inici de curs.

El projecte ha contribuït a generar un clima d'aula cohesionador, participatiu i respectuós. La identificació amb els personatges i el debat constant al voltant de les seves accions han afavorit l'expressió d'emocions, l'escolta activa i el respecte per opinions diverses. Aquest

clima positiu s'ha traduït en una major predisposició al treball acadèmic durant les setmanes posteriors.

El treball per projectes i la possibilitat d'escollir el format d'avaluació han incrementat notablement el grau d'implicació de l'alumnat. En el cas concret de La boda, l'alumnat ha assumit responsabilitats reals (guió, interpretació, gravació, edició, organització del rodatge), demostrant autonomia, capacitat de planificació i compromís amb el producte final.

Aquest conjunt de resultats evidencia que el projecte no només ha afavorit l'assoliment de continguts curriculars, sinó també el desenvolupament de competències personals, socials i comunicatives clau.

La lectura i reinterpretació de Bodas de sangre permet abordar, des d'una mirada crítica i contextualitzada, qüestions com els rols de gènere, la pressió social, la violència simbòlica i la manca de llibertat individual, especialment en relació amb els personatges femenins. A través del debat a l'aula i del procés creatiu, l'alumnat reflexiona sobre la vigència d'aquests conflictes en la societat actual i sobre la necessitat de construir relacions més justes i igualitàries.

La creació del curtmetratge La boda, en clau paròdica, esdevé un exercici de pensament crític i llibertat d'expressió responsable, en què l'alumnat aprèn a utilitzar l'humor com a eina de reflexió social, sempre des del respecte a l'obra original i als valors democràtics. El treball cooperatiu afavoreix la participació equitativa, el diàleg, la presa de decisions consensuada i el respecte per la diversitat d'opinions.

D'aquesta manera, el projecte contribueix a formar una ciutadania jove crítica, conscient i compromesa amb la igualtat de gènere, la convivència democràtica i l'ús ètic dels llenguatges audiovisuals.

6. CONCLUSIONS I TRANSFERIBILITAT

El projecte La boda posa de manifest que l'ensenyament de la literatura a l'ESO pot esdevenir una experiència significativa, motivadora i transformadora quan es planteja des d'un enfocament competencial i creatiu. La combinació de lectura compartida, anàlisi crítica i producció audiovisual permet connectar el patrimoni literari amb els llenguatges i interessos de l'alumnat actual.

Aquesta proposta és altament transferible a altres centres educatius, ja que el projecte parteix d'una obra inclosa en el currículum obligatori, fet que garanteix la seva coherència curricular i la seva integració dins de la programació de la matèria. No requereix l'ús de recursos tecnològics avançats, la qual cosa el fa viable i replicable en centres amb diferents nivells de dotació material. Així mateix, es tracta d'una proposta flexible i adaptable a diversos contextos socioeducatius, que permet ajustar el grau de complexitat i aprofundiment en funció de les característiques i necessitats de cada grup d'alumnes.

7. ANEXOS:

7.1. Cartell del projecte.

7.2. Guió:

LA BODA

PERSONAJES

Novia: Daniel Aguiar
Novio: Iker Díaz
Leonardo: Daniel Aguilar
Madre: Abraham Cortés
Padre: Leo Grangel
Mujer de Leonardo: Leo Grangel
Mendiga: Smeep Singh
Criada: Smeep Singh
Luna: Leonel Zarate
Muerte: Nicoleta Stan
Vecina: Daniela Madrid
Muchachas: Abraham Cortés
Personajes terciarios: (Indefinido)

CANCIONES

Créditos: Volando Voy

GUIÓN

ESCENA 1 - La casa de la madre

P1

Escena enfocada al aire, la cámara baja lentamente y se muestra al novio entrando en escena.

P2

Cambio de ángulo, el Novio se acerca a su madre.

NOVIO

(Entrando.) Madre.

MADRE

¿Qué?

NOVIO

Me voy.

MADRE

¿Adónde?

NOVIO

A la viña. (Va a salir.)

P3

Plano más cerca, los dos personajes están charlando.

MADRE

Espera.

NOVIO

¿Quiere algo?

MADRE

Hijo, el almuerzo.

NOVIO

Déjelo. Comeré uvas... y así ya me ahorro el postre. Deme la navaja.

MADRE

¿Para qué?

P4

Otro ángulo de ellos hablando, empiezan a caminar mientras hablan, la cámara va detrás de ellos

NOVIO

(Riendo.) Para cortarlas, no para peinarme, madre.

MADRE

(Entre dientes y buscándola.) La navaja, la navaja... Malditas sean todas. Si por mí fuera, comerías las uvas a mordiscos como un caballo.

NOVIO

Vamos a otro asunto.

MADRE

¡Y las escopetas! ¡Y las pistolas! ¡Y hasta el cuchillo de la mantequilla!

NOVIO

Bueno, bueno...

P5

Cambio de ángulo, ahora la cámara les enfoca de cara mientras van caminando en vez de espaldas. Más tarde, se hace una transición hacia la derecha dónde aparece la vecina.

MADRE

Todo lo que puede cortar el cuerpo de un hombre. ¡Un hombre hermoso, con su flor en la boca, que sale a las viñas... y vuelve con la flor marchita porque se ha clavado la azada!

NOVIO

(Bajando la cabeza.) Calle usted, que al final no me dejan ni salir de casa sin casco. Me voy.

P6

Cambio de ángulo, se ve a la madre y vecina juntas charlando, de fondo se va el novio con alguien.

MADRE

Anda con Dios. (Vase el NOVIO. La MADRE queda sentada de espaldas a la puerta. Aparece en la puerta una VECINA vestida de color oscuro, con pañuelo a la cabeza.) Pasa.

VECINA

¿Cómo estás?

MADRE

Ya ves... sobreviviendo a base de uvas.

VECINA

Yo bajé a la tienda y vine a verte. ¡Vivimos tan lejos!

MADRE

Hace veinte años que no he subido a lo alto de la calle.

VECINA

¿Y eso?

P7

Cambio de plano, se ve a la madre a la izquierda y a la vecina a la derecha, están hablando, solo se les ve de cintura para arriba.

MADRE

Porque si subo, luego hay que bajar... y yo no bajo nada que no sea azúcar en el café.

VECINA

(ríe) Tú estás bien.

MADRE

Bien cansada, sí. Si no fuera por las chismosas de la tienda, ya estaría momificada en esta silla.

VECINA

(Cambiando de tema seriamente)

Oye, ¿tú sabías que Leonardo de los Felix fue ex de la novia de tu hijo?

P7

Plano único de la madre, está enfadada/decepcionada, solo se le ve desde cintura hacia arriba.

MADRE

(Sorprendida, sin palabras)

¿¡De los Félix!? ¡Cada vez que escucho ese nombre es como si me dieran una pedrada en la frente!

(La cámara se aleja poco a poco) Cambio de escena.

ESCENA 2 – La casa de Leonardo

P1

En diferentes planos cinemáticos, se ve el escenario dónde ocurrirá la escena.

P2

Transición (hecha con IA), se ve un plano general de rodillas para arriba de los 3 personajes.

LEONARDO

(Entrando con aire de drama barato)

El caballo no quiere beber agua... y yo tampoco, porque el grifo de mi casa gotea y la factura sube como cohete.

MUJER DE LEONARDO

(Levantando una ceja)

Siempre con tus tragedias.

LEONARDO

(Con solemnidad exagerada)

No entiendes nada. Los caballos saben más de la vida que nosotros.

P3

Plano de cintura para arriba de la suegra, el novio se ve a la derecha observándola.

SUEGRA

(Interrumpiendo desde la silla)

Pues el mío solo sabe comerse mi geranio. ¡Y era el único que me quedaba vivo, desgraciado!

P4

Vuelve al P2

LEONARDO

(Con tono poético)

Todo lo devora el tiempo... hasta tu geranio.

MUJER DE LEONARDO

(Con ironía juvenil)

Mira, poeta, baja a la tienda y compra pan, que lo único que devora el tiempo aquí es mi paciencia.

P5

(Leonardo mira al horizonte, dramático, como si fuera protagonista de videoclip, mientras la mujer y la suegra se miran resignadas).

La cámara se mueve lentamente hacia la derecha, donde están situados la mujer y la suegra.

ESCENA 3 – El encuentro del novio y la novia

Parque de Can Vidalet. (Conocido como el “Parque de los Patos”)

P1

Se ve a la novia mirando al horizonte por la parte izquierda de la pantalla. El novio se acerca por la derecha, plano entero. La cámara sube lentamente hasta tener un plano que se corta de sus rodillas para abajo.

NOVIO

(Entrando nervioso, con ramo de flores barato del chino)

Novia.

NOVIA

(Lo mira seria)

¿Esas flores...?

NOVIO

Son para ti.

NOVIA

(Con tono poético pero torcido)

Las flores son como la vida: se marchitan pronto.

NOVIO

(Con humor)

Pues estas ya venían marchitas.

NOVIA

(Se ríe a medias, luego seria)

¿Y tú me quieres de verdad?

P2

Plano de cara de la novia.

La cámara gira y enfoca al novio.

NOVIO

Claro. ¿Cómo no lo iba a hacer? Siempre te he querido, y siempre te querré.

La cámara gira y enfoca a la novia

NOVIA

(Con tono solemne, mirando al horizonte)

Lo nuestro será eterno...

P3

Se enfoca a la cara del novio, la cámara baja, se ve como la tiene agarrada de las manos, la cámara vuelve a subir.

NOVIO

(Le toma la mano, melodramático)

Prometido: mientras tú me quieras, yo te traeré flores... Estoy deseando que llegue el día de la boda. Para poder abrazarte sin despegarme de ti.

(Se quedan mirándose intensamente. Una pausa dramática absurda.).

La cámara gira a la derecha donde se ve el ramo de flores salir volando.

ESCENA 4 – Flashback de la infancia

El parque de Can Vidalet.

P1

Efecto de flashback, todo en blanco y negro, la cámara enfoca al cielo y lentamente baja para mostrar a los 3 personajes juntos. Están sentados, plano entero.

NOVIA (niña)

(Con voz dulce pero seria)

Quando sea grande, quiero casarme.

NOVIO (niño)

(Le ofrece una bolsa de pipas)

Pues yo te traigo estas pipas como prueba de amor eterno.

LEONARDO (niño)

(Aparece montado en triciclo, con gesto solemne.)

El amor no se compra con pipas... te lo tienes que ganar.

NOVIA (niña)

(Se ríe, con tono inocente)

Leonardo siempre dice cosas raras.

NOVIO (niño)

(Con celos exagerados)

¡Eh, que yo también sé decir cosas raras! “El columpio es la vida y la vida... es dar vueltas sin parar.”

NOVIA (niña)

(Lo mira divertida)

Qué filósofos sois. Mejor vamos a jugar, ¡venga, vamos al tobogán!

(Los tres salen corriendo hacia el tobogán. La cámara se congela en una imagen absurda, típico final de flashback cutre).

ESCENA 5 – Leonardo en “caballo” rumbo a la casa de la novia

Una callejuela de Can Vidalet o el parque. Para simular el caballo:

P1

Diferentes planos aleatorios mostrando el recinto.

P2

Leonardo monta un caballo con IA.

TÍTULO DRAMÁTICO QUE PONE “LA BODA”. Suena música dependiendo de cual quede mejor, la canción suena de fondo mientras empieza la escena 5.

Parte cinematográfica.

P2

Se observa a Leonardo montado en un caballo cutre, está muy ilusionado. Tan sólo puedes ver la mitad del caballo. Hay mucho movimiento en la escena.

LEONARDO

(Con tono solemne y gestos exagerados, levantando la mano como un héroe)

Hoy voy a la casa de la novia... que tiemble el mundo y los buzones de correos del barrio.

CABALLO *(sonido inventado con alguien golpeando un cubo metálico)*

“¡Clic clac, clic clac!”

LEONARDO

(Susurra al “caballo”)

¡Vamos, Centella! Que el amor no espera, aunque los vecinos sí miren raro.

(Un vecino asoma la cabeza por la ventana)

VECINO

¿Otra vez con el disfraz de caballo, Leonardo?

LEONARDO

(Se inclina dramático)

¡Que callen! Hoy cabalgaré hacia la gloria... o hacia la puerta de al lado si me pierdo.

(Leonardo “galopa” por la calle, dando saltos ridículos, mientras el sonido del cubo hace de cascos. Una maceta cae de un balcón y él se inclina como si fuera parte del drama.)

LEONARDO

(Al público, fingiendo voz en off)

El amor es peligroso... sobre todo si llevas casco de bicicleta en vez de armadura.

Descartado

P3

Plano largo de una calle, se ve al fondo a Leonardo venir en caballo.

(Se acerca a la casa de la novia, frena el “caballo”, se quita el pañuelo dramáticamente y se prepara para tocar la puerta.)

La música termina

ESCENA 6 – Preparativos de la boda

Rincón pequeño. Una especie de “habitación”. Sirve con que la cámara solo apunte a una esquina. Maquillaje y flores de plástico o del suelo.

LEONARDO

(Entrando)

He llegado... antes que todos. Para que tu boda sea perfecta... aunque sepa que yo no debería estar aquí.

NOVIA

(Frunciendo el ceño, incómoda)

¡Leonardo! No deberías estar... No quiero verte en mi boda... especialmente hoy.

LEONARDO

(Suspira)

Lo sé... pero verte hoy, vestida de novia... me quema por dentro.

NOVIA

(Con enfado contenido)

Pues quémate a distancia... y deja de mirarme así. No quiero dramas mientras me visto.

CRIADA

(Resignada)

Si esto sigue así, se nos va a romper todo... y no hablo solo del vestido.

LEONARDO

(Se acerca, dramático)

El amor verdadero... aunque sea recibido con desprecio... sigue siendo verdadero.

NOVIA

(Con mezcla de enfado y emoción)

Sí... eso es cierto... pero eso no significa que debas estar aquí.

LEONARDO

(Se arrodilla un poco, exagerando la escena)

Si pudiera... me quedaría fuera de tu vista... pero cerca de tu corazón.

NOVIA

(Mira hacia otro lado, tratando de mantener la compostura)

¡Basta! Hoy no... Hoy solo quiero que el velo no se enrede y que la boda no sea un desastre total.

CRIADA

(Sarcasmo absoluto)

Con tanto amor reprimido, esta boda va a parecer más un campo de batalla que un enlace...

LEONARDO

(Con voz intensa)

La vida... y el amor... todo se enreda, como este velo...

NOVIA

(Entre dientes, molesta)

Sí... y tú eres el más grande nudo de todos.

LEONARDO

(Se detiene, mirada fija)

Aun así... nunca dejaré de quererte.

NOVIA

(Susurrando, mezclando rabia y cariño)

Te odio... y te quiero... ¡pero no hoy, maldita sea!

ESCENA 7 – La Novia habla con el Novio antes de casarse

Parque de Can Vidalet. (Conocido como el “Parque de los Patos”)

NOVIA

(Se acerca al Novio, con voz un poco temblorosa)

Hoy... todo tiene que salir bien.

NOVIO

(Sonríe, nervioso)

Sí... sí, claro... yo... yo me encargaré de que sea perfecto.

NOVIA

(Suspira, tratando de sonreír)

Lo sé... y eso me da un poco de calma... aunque sigo un poco nerviosa.

NOVIO

(Toma su mano, inseguro)

No pasa nada... vamos a casarnos, y todo irá bien...

NOVIA

(Mira al horizonte, intentando concentrarse)

Sí... eso espero. Hoy es nuestro día... y quiero que nada nos lo arruine.

NOVIO

(Confundido, pero tratando de animarla)

No habrá problemas... todo será bonito.

NOVIA

(Sonríe de manera forzada, mirando al suelo)

Lo será... sí... pero hay tanto que organizar... y tanto que controlar...

NOVIO

(Le aprieta la mano, animado)

Tranquila... confía en mí... que nada se romperá hoy.

(Leonardo se ve al fondo, haciendo gestos dramáticos, pero el Novio no lo percibe. La Novia lo mira de reojo, incómoda, suspira y se vuelve al Novio.)

ESCENA 8 – Ceremonia: llegada de la madre y flashback cómico

Parque de Can Vidalet. (Conocido como el “Parque de los Patos”) Entra la madre con la novia.

MADRE

(Entrando dramática, voz grave)

¡Ay, hija mía! Tuve que... tuve que lamer la propia sangre de mis hijos...

*(Corte abrupto a **flashback cómico**)*

Flashback

- *Escenario: arena, todo muy cutre.*
- *La Madre aparece “lamiendo” ketchup rojo de un plato o salsa de tomate como sustituto de sangre.*
- *Efecto cómico: exageración de lamentos dramáticos mientras lame la salsa, con música de suspenso ridícula de fondo.*
- *La cámara se acerca a su cara, con primer plano absurdo y exagerado, luego se corta a la risa de vecinos o un perro ladrando.*

MADRE (voz en off, mientras termina el flashback)

(Ya de vuelta al presente, dramatizando)

¡Y no quiero que nadie arruine esta boda!

PADRE

(Serio, tratando de imponer orden)

Que todos se calmen... la ceremonia va a empezar...

MADRE

(Señalando a Leonardo, dramática)

¡Que este hombre no vuelva a cruzar tu camino, hija mía!

NOVIA

(Apoyando un poco la cara en la mano, suspirando)

Todo está bajo control... casi...

LEONARDO

(Al fondo, dramático, exagerando la tensión)
El amor... no conoce límites...

(La cámara enfoca la expresión de la Madre, el Novio nervioso y la Novia incómoda.).

ESCENA 9 – La boda: se casan

Parque de Can Vidalet. (Conocido como el “Parque de los Patos”)

OFICIANTE / PADRE

(Dramático, tratando de sonar profesional)
Estamos aquí reunidos para... unir a estos jóvenes en matrimonio...

NOVIA

(Mira al Novio, nerviosa)
Sí... hoy nos casamos...

NOVIO

(Le sonríe, intentando relajarse)
Sí... hoy... juntos.

LEONARDO

(Desde la distancia, dramatizando, hablando casi en voz de narrador)
El amor... arde... aunque no pueda tocarla...

MADRE

(Se levanta un poco de la silla, señalando a Leonardo)
¡Que ningún hombre arruine lo que es de mi hija!

CRIADA

(Murmurando con sarcasmo)
Entre dramas y caballos imaginarios... esta boda va a ser legendaria...

OFICIANTE / PADRE

(Levanta las manos, tratando de imponer orden)
Que los anillos... y...

NOVIA

(Susurra al Novio, con tensión)
Mantén la calma... no mires al fondo...

NOVIO

(Asiente, nervioso)
No mirar... no mirar...

LEONARDO

(Hace un gesto dramático como si lanzara su alma hacia ella)
¡Mi amor!

(La Novia se tensa, mira de reojo y suspira. Todos los invitados miran confundidos.)

OFICIANTE / PADRE

(Y finalmente, cortando la tensión)

Yo os declaro... ¡marido y mujer!

NOVIA y NOVIO

(Juntos, nerviosos y sonriendo forzadamente)

Sí... estamos casados.

LEONARDO

(Se lleva una mano al corazón, exagerando)

El mundo se rompe... y mi corazón con él...

MADRE

(Grita, dramática)

¡Que viva mi hijo! ¡Que viva la sangre de mis hijos...!

CRIADA

(Resignada)

Sí... y que alguien traiga una aspirina, porque esto va a doler...

(Se produce un silencio absurdo. La cámara hace un pánico exagerado mostrando a todos: Novia nerviosa, Novio confundido, Leonardo dramático, Madre en éxtasis, Criada rodando los ojos).

ESCENA 10 – Fiesta: bailes, fogata y canción

Parque de Can Vidalet. (Conocido como el “Parque de los Patos”). Hay una fogata (cutre en efectos especiales)

Se escucha una fiesta. Aparece la novia y la criada. La criada arrastra a la novia a bailar con todos. Se escucha la canción “Dice la nuestra novia”. Se ponen a bailar todos cutremente.

ESCENA 11 – El encuentro y la huida

(La Novia aparece entre los árboles, mirando hacia atrás.)

LEONARDO

(En voz baja, pero firme)
Sabía que vendrías.

NOVIA

(Tensa)
No digas eso... Si me ven aquí...

LEONARDO

(La interrumpe, acercándose)
Déjalos que miren. Déjalos que inventen lo que quieran. Lo único cierto es esto. (Le toca la mano)

NOVIA

(Suelta la mano, pero no se aparta)
Te dije que no me buscaras más, Leonardo. Me caso, ¿lo entiendes? Ya está hecho.

LEONARDO

(Con rabia contenida)
Casarte no borra lo que sentimos. No puedes enterrar algo que sigue ardiendo.

NOVIA

(Con lágrimas contenidas)
No digas eso...

LEONARDO

(Se acerca más, con voz suave)
Ven conmigo. Ahora. Antes de que sea tarde.
(Mira el caballo, preparado)
Está todo listo. El caballo nos llevará hasta el monte. Nadie nos alcanzará allí.

NOVIA

(Lo mira con miedo y deseo a la vez)
Y cuando nos alcancen... ¿qué? ¿Morirnos juntos?

LEONARDO

(Sonríe apenas)
Si hace falta. Pero no vivir separados.

(Pausa. Solo se oye el viento. Ella respira hondo.)

NOVIA

(Con voz temblorosa)
Leonardo...

LEONARDO

(Le toma la cara con las manos)
Dime que no me quieres y me voy.

NOVIA

(Lo mira... no puede hablar.)

LEONARDO

(Después de un silencio largo)

Eso pensaba.

(La ayuda a montar al caballo. Ella se sube, indecisa. Él la sigue. El caballo relincha y ambos desaparecen entre los árboles, mientras la música de la fiesta se apaga del todo.)

ESCENA 12 – “La huida” (ESCENA CANCELADA Y REEMPLAZADA)

(La cámara vibra un poco. Se oye el sonido del galope mientras Leonardo y La Novia avanzan por el camino. La iluminación es rojiza, imitando el amanecer.)

LEONARDO

(Con voz entrecortada, intentando parecer heroico)

¡Sujétate fuerte! ¡Que el viento nos borre el pasado!

NOVIA

(Asustada pero riendo un poco)

¡Leonardo, baja la velocidad, que esto no es una película de acción!

LEONARDO

(Serio, pero sudando)

No puedo... si paro, pienso. Y si pienso, vuelvo atrás.

(Pasan junto a un contenedor o una farola, el “caballo” tropieza un poco —se oye un “clonc” cómico.)

NOVIA

(Suelta una carcajada nerviosa)

¡Tu caballo cojea más que mi primo cuando sale del gimnasio!

LEONARDO

(Sonríe sin querer, pero sigue mirando al frente)

Calla, que si nos pillan, no habrá gimnasio ni primo que valga.

(Se oye el eco de voces lejanas —el novio y la madre gritando.)

VOCES (lejos)

¡La novia! ¡La novia se ha ido! ¡Con Leonardo!

NOVIA

(Suspira, mirando atrás)

Ya está... no hay vuelta atrás.

LEONARDO

(Con intensidad)

Nunca la hubo. Desde el primer baile, estábamos condenados.

(Silencio breve. Solo el galope y el viento. Luego, la novia ríe un poco.)

NOVIA

Condenados, sí... pero al menos juntos.

(Leonardo la mira, sonríe apenas. La cámara los sigue desde atrás mientras el sol empieza a asomar. El galope se mezcla con una música lenta, melancólica, pero algo poética —una versión instrumental suave de “Dice la nuestra novia”.)

ESCENA 13 – “La sangre llama”

(La cámara se enfoca en la puerta abierta. Un silencio tenso. Solo el ruido de una cortina moviéndose por el viento.)

NOVIO

(Desesperado)

¿Dónde está? ¡No está en la habitación, ni en el jardín!

PADRE DE LA NOVIA

(Con voz seca)

Yo... pensé que estaba contigo.

(Silencio. La madre gira lentamente, con los ojos muy abiertos.)

MADRE

(Con voz grave y contenida)

¿Con él...?

(La cámara se acerca a su rostro.)

MADRE

(Señalando la puerta)

¡Con ese maldito Leonardo! ¡Siempre la sombra del mismo nombre!

NOVIO

(No lo quiere creer)

No... no puede ser...

MADRE

(Le da una bofetada suave, pero cargada de rabia)

¡No digas “no puede ser”! ¡Corre! ¡Corre tras ellos!

(Pausa breve, su voz se rompe, pero sigue gritando)
¡Que la sangre de tu padre no se enfríe en tus venas!

(El novio duda un segundo, la mira, traga saliva.)

MADRE

(Con voz más baja, temblando)
Ya tuve que... lamer la propia sangre de mis hijos.
(Mira al suelo)
Y no quiero hacerlo otra vez.

(Flashback cómico: la madre, más joven, intentando “lamer” sangre del suelo de forma torpe, con música dramática mal sincronizada y filtro rojo exagerado. Corte rápido de vuelta al presente.)

MADRE

(Recuperando la fuerza)
¡Anda! ¡Que corra la sangre si tiene que correr!

(El novio asiente, coge una chaqueta al azar y sale corriendo. La cámara lo sigue brevemente por el camino mientras la madre queda sola, en silencio, mirando por la ventana. Un sonido de viento entra. Ella cierra los ojos y murmura.)

(MUCHAS ESCENAS DEL NOVIO CORRIENDO ABSURDAMENTE)

MADRE

(Susurrando)
Que Dios los perdone... porque yo no puedo.

ESCENA 14 – Parte 1: “La Vagabunda”

- *Mismo bosque o parque, pero más oscuro.*
- *El **Novio** aparece solo, buscando entre los árboles.*
- *La **Vagabunda** (la Muerte disfrazada) está sentada en una piedra o banco, con una manta o abrigo viejo.*

(El Novio avanza con pasos rápidos. La cámara lo sigue. Se oye su respiración.)

NOVIO

(Desesperado)
¡Novia! ¡LEONARDO! ¡Salid si sois valientes!

(Una voz suena detrás de él, calmada.)

VAGABUNDA

No grites tanto, muchacho... que los muertos no se esconden, se esperan.

(El Novio se gira, sobresaltado. La Vagabunda sonríe apenas, sin moverse.)

NOVIO

¿Quién eres tú?

VAGABUNDA

Soy quien camina cuando todos duermen.

Soy quien ve lo que los vivos no quieren mirar.

(Pausa. Se levanta despacio. Su manta se mueve como si tuviera vida propia.)

NOVIO

No estoy para adivinanzas. ¿Los has visto?

VAGABUNDA

(Señalando al cielo)

Ellos corren... y la Luna ya los sigue.

La luz los delatará, como a los ladrones del amor.

NOVIO

(Con rabia)

¡Dime dónde!

VAGABUNDA

(Se acerca a él, en voz baja)

Sigue la luz que no parpadea...

y escucha los árboles: cuando callen, allí estarán.

(El Novio la mira confundido. Ella se ríe por lo bajo.)

VAGABUNDA

(Con una media sonrisa irónica)

Corre, muchacho... que la sangre tiene prisa.

(El Novio sale corriendo. La Vagabunda lo observa irse, luego mira a cámara y dice con un tono burlón.)

VAGABUNDA

Todos corren.

Nadie llega.

(Funde a negro. Suena un leve aullido o viento. Corte directo a la segunda parte: la Luna entra en escena, iluminando el bosque mientras los amantes intentan esconderse.)

ESCENA 14 – Parte 2: “La Luna los ve” (versión completa)

(La cámara muestra a Leonardo y la Novia escondidos entre los árboles. Ambos jadean.)

NOVIA

(En voz baja, agitada)

No puedo más, Leonardo... no puedo seguir corriendo.

LEONARDO

(Se gira hacia ella)

Pues quédate. Si el mundo se cae, que nos caiga encima juntos.

NOVIA

(Tartamudeando)

Nos van a encontrar... y yo... yo ya estoy prometida...

LEONARDO

(Mirándola a los ojos)

Prometida, casada o perdida... siempre serás mía donde no lleguen los hombres ni las leyes.

(Ella lo mira un segundo en silencio. Se oye solo su respiración. Luego sonrío, nerviosa.)

NOVIA

¿Y si el amor se gasta, como el pan duro?

LEONARDO

(Con voz firme y poética)

Entonces lo mojamos en lágrimas... y seguimos comiendo.

(Ella ríe bajito, pero con tristeza.)

NOVIA

Eres idiota.

LEONARDO

Y tú estás aquí conmigo, así que peor.

(Se quedan en silencio unos segundos. Él le acaricia la cara, ella se apoya en su hombro. Se oye el viento, y de pronto la luz de la Luna empieza a brillar más fuerte.)

LUNA

(Desde el cielo, con tono burlón y poético)

Bonitos discursos...

pero hasta el amor más grande necesita testigos.

(Ambos la miran, sorprendidos.)

NOVIA

¡Luna, por favor, no! ¡No ahora!

LUNA

(Con sonrisa cruel)

Ay, querida... si no los ilumino yo, ¿quién firmará el final?

(La luz se intensifica. Se ve claramente a los amantes. Leonardo suspira, resignado.)

LEONARDO

Nos encontró.

NOVIA

(Susurrando, aún aferrada a él)

Entonces abrázame.

Si va a terminar, que termine así.

(Se abrazan. Ella cierra los ojos, él la sostiene. La luz los envuelve. De fondo se oye el galope del Novio, cada vez más cerca.)

LUNA

(En voz grave, mirando al público)

Dos sombras corren.

Dos fuegos se buscan.

Y en medio de los árboles... la sangre respira.

ESCENA 15 – “El hallazgo”

Leonardo y la Novia aún abrazados, agotados.

De fondo, los cascos del caballo del Novio retumban cada vez más cerca.

(La cámara muestra a la Vagabunda señalando con el dedo entre los árboles, la Luna la ilumina.)

VAGABUNDA

(Susurrando al Novio)

Allí. Detrás del sauce.

La Luna me lo ha contado... y ella no miente.

NOVIO

(Apretando el puño)

Gracias, mujer.

Si esto termina hoy, que termine con sangre... o con boda nueva.

(La Vagabunda sonríe y desaparece entre las sombras. El Novio avanza lentamente, la luz de la Luna lo sigue como un foco de teatro.)

LUNA

(Desde arriba, burlona)

¡Oh, qué hermoso triángulo!

Tres corazones latiendo al mismo compás... uno de amor, otro de rabia... y el tercero, confundido.

(Leonardo y la Novia escuchan algo; Leonardo se levanta de golpe.)

LEONARDO

¡Nos han encontrado!

NOVIA

(Asustada)

¿Y ahora qué hacemos?

LEONARDO

(Con falsa calma)

Improvisar. Siempre funciona.

(El Novio aparece entre los árboles, jadeando, con el traje medio roto.)

NOVIO

(Con voz rota)

Así que era verdad...

Tú, Leonardo. Mi "amigo".

Y tú... (mira a la Novia) la que decía que solo bailaba conmigo.

LEONARDO

(Secamente)

Bueno... técnicamente no mentía. Solo cambió de ritmo.

(Silencio tenso. La Luna ilumina el rostro de los tres.)

LUNA

(Como si presentara una obra)

Damas y caballeros...

El amor y la venganza, en directo bajo mi luz plateada.

(Los tres se miran. La cámara se aleja lentamente mientras la tensión crece. Se oye un leve trueno o golpe de percusión marcando el paso al enfrentamiento.)

NOVIA

(Desesperada)

¡Por favor, no! ¡No os hagáis daño!

(Los dos hombres se miran. Hay un segundo de duda.)

LEONARDO

Demasiado tarde.

(Se miran fijo, y el plano se corta justo cuando dan el primer paso para pelear.)

ESCENA 16 – “Final alternativo: Amor y cuchillos”

El mismo bosque iluminado por la Luna.

Humo, viento suave y hojas moviéndose lentamente.

La luz azul da un aire teatral.

En el suelo, un charco de barro refleja el brillo de los cuchillos.

(La cámara vuelve desde el negro anterior. Leonardo y el Novio están frente a frente, respirando fuerte, con los cuchillos brillando bajo la luz de la Luna.)

LUNA

(En tono poético)

La sangre pide sangre,

la noche pide drama...

y el presupuesto pide que nadie rompa el atrezo.

(El Novio avanza, apuntando a Leonardo.)

NOVIO

¡Por ella, Leonardo! ¡Por lo que me quitaste!

LEONARDO

(Con una media sonrisa)

No te quité nada. Solo te hice un favor: demostrarle lo que quería.

NOVIO

(Con rabia contenida)

¡Cállate!

(Ambos se lanzan al ataque, pero con torpeza: resbalan en el barro, se tropiezan con una piedra. La Novia corre a detenerlos.)

NOVIA

¡Basta! ¡Los dos!

(Ella se mete entre ellos justo cuando ambos, sin mirar, mueven los cuchillos...)

 [SFX: “¡CLINK!” seguido de un silencio total]

(Los tres se quedan quietos. Luego la Novia mira hacia abajo, ve los cuchillos clavados en su vestido.)

NOVIA

(Con voz débil pero sarcástica)

...¿En serio? Ni en mi boda me dejáis ser la protagonista.

(Cae lentamente al suelo, con dramatismo exagerado. Los dos hombres se miran horrorizados... luego se miran entre sí. Silencio. La Luna ilumina sus rostros.)

LEONARDO

(Serio, pero resignado)

Bueno... esto sí que no lo vio venir Federico.

NOVIO

(Encogiéndose de hombros)

Al menos ahora tenemos algo en común.

(Pausa. Los dos se miran. Música suave, romántica pero absurda, empieza a sonar — tipo telenovela.)

LEONARDO

(Sonriendo)

¿Y si... lo intentamos nosotros?

NOVIO

(Con gesto pensativo)

¿Tú y yo?

LEONARDO

(Encogiéndose de hombros)

Ya estamos emparejados en tragedias... y en cuchillos.

(Se ríen suavemente. Se abrazan, dejando atrás el cuerpo de la Novia, que con su último aliento murmura...)

ESCENA 17: Fín

7.3. Crèdits:

CRÉDITOS — “LA BODA”

UNA PRODUCCIÓN DE

Alumnos de 4º ESO del Institut Joanot Martorell

BASADO EN

Bodas de sangre

Tragedia de Federico García Lorca

EDITOR

Leo Grangel

PRODUCTORES

Iker Díaz

Daniel Aguilar

Leo Grangel

ESCRITORES

Daniel Aguilar

Leo Grangel

DIRECTOR

Leo Grangel

REPARTO

Novia — Daniel Aguiar

Novio — Iker Díaz

Leonardo — Daniel Aguilar

Madre — Abraham Cortés

Padre — Leo Grangel

Mujer de Leonardo — Leo Grangel

Vagabunda / Muerte — Nicoleta Stan & Daniela Madrid

Criada — Smeep Singh

Luna — Leonel Zarate

Vecina — Daniela Madrid

Otros — Ray Vergara

EQUIPO TÉCNICO

Fotografía — Leo Grangel

Sonido — Leo Grangel

Vestuario — Nicoleta Stan, Daniel Aguilar, Abraham Cortés y Leo Grangel

Luces y Sombras (literalmente) — El sol y una farola amable

Atrezzo y utilería — “El chino” de la esquina

Asistente de dirección — El primero que no llegó tarde

AGRADECIMIENTOS ESPECIALES

A las bananas, por su interpretación madura.

A Can Vidalet, por ser nuestro Hollywood de confianza.

Y a Federico García Lorca, por inspirarnos y no denunciarnos.

MÚSICA

“Dice la nuestra novia” — Vanesa Martín

“Outlaws of the Old West” — Evert Zeevalkink

Raindrops Keep Falling on my Head — B.J. Thomas

Volando Voy — Kiko Veneno · Pepe Begines

Efectos de sonido — pixabay.com

**“Ningún cuchillo, banana o actor fue dañado durante el rodaje.
Solo nuestra dignidad... un poco.”**

CRÉDITOS FORMALES

CRÉDITOS

“LA BODA”

UNA PRODUCCIÓN DE

Alumnos de 4º ESO del Institut Joanot Martorell

BASADO EN

Bodas de sangre

Tragedia de Federico García Lorca

EDITOR

Leo Grangel

PRODUCTORES

Iker Díaz

Daniel Aguilar

Leo Grangel

GUION

Daniel Aguilar

Leo Grangel

DIRECCIÓN

Leo Grangel

REPARTO

Novia - Daniel Aguilar
Novio - Iker Díaz
Leonardo - Daniel Aguilar
Madre - Abraham Cortés
Padre - Leo Grangel
Mujer de Leonardo - Leo Grangel
Vagabunda / Muerte - Nicoleta Stan, Daniela Madrid
Criada - Smeep Singh
Luna - Leonel Zarate
Vecina - Daniela Madrid
Otros personajes - Ray Vergara

EQUIPO TÉCNICO

Dirección de fotografía - Leo Grangel
Sonido - Leo Grangel
Vestuario - Nicoleta Stan, Daniel Aguilar, Abraham Cortés, Leo Grangel
Iluminación - Producción
Atrezzo y utilería - Producción
Asistencia de dirección - Producción

AGRADECIMIENTOS

Al Institut Joanot Martorell
A Can Vidalet
A Sonia Martínez, nuestra profesora de Lengua Castellana, por su motivación y por dedicar su tiempo y apoyo a este proyecto
Y a Federico García Lorca por su obra e inspiración

MÚSICA

“Dice la nuestra novia” - Vanesa Martín
“Outlaws of the Old West” - Evert Zeevalkink
“Raindrops Keep Falling on My Head” - B.J. Thomas
“Volando Voy” - Kiko Veneno, Pepe Begines
Efectos de sonido - pixabay.com